

Op 12 februari 2010 heeft de Hoge Raad opnieuw een uitspraak gedaan over de wijze van berekeningen van schadevergoedingen wegens kennelijk onredelijk ontslag. In lijn met een eerdere uitspraak van de Hoge Raad van 27 november 2009 komt de Hoge Raad tot de conclusie dat voor de berekening van deze schadevergoedingen géén algemene formule kan worden toegepast.

Bij beëindiging van een arbeidsovereenkomst kan de rechter in sommige gevallen aan de werkgever de verplichting opleggen om een vergoeding aan de werknemer te betalen. Dat kan gebeuren in een procedure tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst (die de werkgever of de werknemer instelt) of in een geding dat de werknemer, na een hem gegeven ontslag, tegen de werkgever aanspant omdat hij meent dat sprake is van een kennelijk onredelijk ontslag.

In deze zaak heeft het hof Arnhem op 21 juli 2009 geoordeeld dat het ontslag door de werkgever als kennelijk onredelijk geoordeeld en een schadevergoeding vastgesteld. Voor het bepalen van deze vergoeding heeft het hof een algemene formule (de zgn. XYZ-formule) gehanteerd.

Het hof heeft in lijn met eerdere rechtspraak van de Hoge Raad terecht geoordeeld dat pas van een vergoeding op grond van art. 7:681 BW sprake kan zijn als eerst – aan de hand van alle omstandigheden van het geval – is vastgesteld dat het ontslag kennelijk onredelijk is. Het hof is ook terecht ervan uitgegaan dat de enkele omstandigheid dat de werkgever de werknemer geen vergoeding heeft aangeboden het ontslag nog niet kennelijk onredelijk maakt. Echter, de Hoge Raad meent dat de door het Gerechtshof opgelegde schadevergoeding op onjuiste wijze tot stand is gekomen.

Volgens de Hoge Raad kan bij het bepalen van de vergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag géén algemene formule worden toegepast. De rechter moet nauwkeurig in zijn uitspraak verantwoorden welke omstandigheden en factoren de hoogte van de vergoeding bepalen. De formule van het hof geeft alleen een algemene weging van bepaalde factoren, waarbij bovendien als uitgangspunt geldt dat de hoogte van de schadevergoeding aan een maximum wordt gebonden. Omdat het steeds gaat om de bijzondere omstandigheden van het geval, mag de rechter de schade niet begroten aan de hand van zo'n al te globale formule als het hof hier heeft gehanteerd.

Deze beslissing sluit aan op de uitspraak van de Hoge Raad van 27 november 2009, waarin is geoordeeld dat bij vergoedingen wegens kennelijk onredelijk ontslag niet kan worden aangeknoopt bij de zogenaamde kantonrechttersformule (die bij ontbinding van de arbeidsovereenkomst wordt gebruikt).

Bron: www.rechtspraak.nl

